ILAVSKÝ MESAČNÍK 7-8

Kultúrno-spoločenské noviny obyvateľov mesta Ilava | Ročník XIV. | august 2008 | Cena: 6 Sk (0,20 €)

PROGRAM BARTOLOMEJSKÉHO JARMOKU

Dátum: 22. 08. 2008 - 23. 08. 2008 Čas: Od rána do večera, v sobotu do 14. 00 hod. Miesto: Mierové námestie Ilava
V PRÍPADE NEPRIAZNIVÉHO POČASIA SA PROGRAM PRESÚVA DO DOMU KULTÚRY.

PIATOK 22. 8. 2008

15.00 OTVÁRACÍ CEREMONIÁL
Slávnostné otvorenie jarmoku, podpísanie zmluvy o spolupráci medzi mestami Ilava, Mikolów a Klimkovice, príhovory zástupcov týchto miest, účasť zástupcov družobného mesta Györ.

15.30 CAPELLA NICOPOLENSIS
Skupina historického tanca z Mikolówa (Poľsko), ktorá bola založená v roku 1991 a prezentuje hudbu, spev a tance dávnej minulosti v dobových renesančných kostýmoch.

15.50 BERGFRIT
Divadelno-šermiarska skupina z Trenčína začala písať svoju históriu v roku 2005. Venuje sa prezentácii doby vlády Žigmunda Luxemburského a je zameraná najmä na prezentáciu uhorskej histórie z obdobia neskoršieho stredoveku, čomu sa snaží prispôsobiť aj kostýmovú a zbrojnú výbavu i úroveň.

16.15 AKORDEÓNOVÝ ORCHESTER ÚSMEV
Hudobné umelecké teleso z Trenčianskych Teplíc začalo rozvíjať svoju činnosť v roku 1992. Repertoár súboru tvorí interpretácia vážnej, tanečnej i jazzovej hudby. Orchester opakovane reprezentoval Slovensko v zahraničí - v Českej republike, Poľsku, Rakúsku, Rumunsku, Chorvatsku. Nahral aj svoje CD.

17.30 BRUŠNÉ TANEČNICE
Orientálny tanec bol pôvodne určený iba pre ženské publikum. Pre mužov bol tento tanec utajený. Až neskôr bol tanec prezentovaný na spestrenie dňa žien, ale aj mužov, ktorým bol predvádzaný. Takéto spestrenie ponúkame širokej verejnosti v podaní brušných tanečníc z Ilavy.

17.45 COUNTRY SHOW
Zábavné dramatické vstupy, vtipné dialógy Edit Hrehušovej a Ľubomíra Turcera (Ilava) popretkávané skvelou country hudbou v podaní hlavných protagonistov.

19.00 KORZO DANCE
Tanečná skupina vznikla v roku 1990 v Trenčíne. Zaoberá sa rôznymi tanečnými štýlmi, ale vo všeobecnosti je najpreferovanejší modern dance – moderný tanec.

Koncerty rockových kapiel:
20.15 RAMINATE (Otrokovice - CZ)
21.30 FOLLOW THE COW (Nová Dubnica)
22.45 AEROPLAN (Ilava)
00.00 CLICHE (Bratislava)
01.15 AETHERON (Dubnica nad Váhom)
02.30 DRÍST (Bolešov)

Sprievodné podujatia:
FUTBALOVÝ ZÁPAS s medzinárodnou účasťou na ihrisku MFK Ilava (štvrtok od 14.00 a v piatok od 8.30 hod.)
VÝSTAVA ORA ET ARS vo výstavnej sieni Domu kultúry Ilava
TANEČNÁ ZÁBAVA v areáli reštaurácie Moravec
GRILOVAČKA v areáli pohostinstva Furman

SOBOTA 23. 8. 2008

Vystúpenia folklórnych súborov:
10.00 DFS VRETIENKO (Ilava)
10.25 DFS LAŠTEK (Ilava)
10.50 FS STRÁŽOV (Ilava)
11.50 FS LIMBAČKA (Levice)

Organizačné pokyny:
Poplatky pre predávajúcich: bežní predajcovia ošatenia, obuvi, spotrebný tovar, hračky, atď: 350 Sk za meter predajnej plochy na obidva dni, predajcovia občerstvenia 500 za meter predajnej plochy na obidva dni.

Informácie na majetkovom oddelení mestského úradu tel: 042-44 555 12, e-mailové kontakty: majetkove@ilava.sk, rexova@ilava.sk,holotova@ilava.sk

Ľudovoumeleckí remeselníci s predvádzaním ukážok výroby majú predajné miesta zdarma, treba sa prihlásiť na tel. číslach domu kultúry 042-44 555 70 až 72, skvaro@ilava.sk, tomasova@ilava.sk

Skupina historického tanca Capella Nicopolensis

Skupina Cliche

List primátora adresovaný VŠZP

Vážená pani Predsedkyňa predstavenstva
a Generálna riaditeľka,

dovoľte mi, poďakovať za Vašu ochotu a ústretovosť v komunikácii so mnou ako primátorom mesta Ilavy a osobou, poverenou primátormi, starostami, a občanmi okresu Hava, ktorí podpísali petíciu týkajúcu sa fungovania a zachovania funkčnej NsP v Ilave. Tak isto Vám ďakujem, za Váš telefonický prísľub stretnutia, ktoré považujem za nevyhnutné, pretože pre obyvateľstvo regiónu je životne dôležité mať dostupnú a funkčnú NsP. NsP v Ilave funguje pre široký región od roku 1966. Ja tu žijem od roku 1964, kedy som sa narodil, a som ešte z generácie Ilavanov, ktorí sa narodili v nemocnici v Trenčianskych Tepliciach, ktorá už nemocnicou nie je. NsP v Ilave prežila a slúžila počas 23 rokov komunistického režimu, slúžila a poskytovala zdravotné služby a garancie aj po novembrových zmenách z roku 1989 počas celých viac menej chudobných a ťažkých 90.-tych rokov minulého storočia. Prežila a vydržala, resp. dostala malú, ale predsa len šancu, ktorú využila aj počas 8 rokov vlád Mikuláša Dzurindu, vydržala aj počas ministrovania ministra Zajaca. Preto absolútne nechápeme, že v súčasnom období, dňoch, keď sa aj slovami premiéra vlády SR pána Fica vyslovuje a garantuje budovanie sociálneho štátu do roku 2010, keď sa a to sme radi, podstatne mení a zlepšuje ekonomika štátu a verejné financie, tak sú tu reálne hrozby neexistencie NsP, resp. jej životne dôležitých oddelení z titulu poddimenzovaného finančného zazmluvnenia Vašou poisťovňou. Za posledných 10 rokov sa náš región postavil na nohy. Miera nezamestnanosti v meste a okrese od roku 1989 išla dolu z 18% na 2,32%. V susedstve NsP vyrástol bez akejkoľvek priamej pomoci štátu mestu priemyselný areál, ktorý pokojne dnes už môžeme nazvať priemyselný park. Tu vo firmách Kaufland, Visteon, Leoni Slovakia, HCC, Indupol bolo vytvorených do cca 3.000 nových pracovných miest. Budujeme s veľkým úsilím fungujúci, funkčný región, taký, ktorý by nadmerne svojimi problémami nezaťažoval štát a verejné financie. Hrdo sa hlásime k tomu, čo tu je, čo tu vybudovali naši predkovia a našim potomkom chceme toto bohatstvo aj s našou pridanou hodnotou odovzdať. Preto tento hlas regiónu, občanov, ktorí sú veľmi pobúrení myšlienkami, že by skutočne, možno postupnou salámovou metódou boli zatvárané jednotlivé oddelenia, až by zostali len ambulancie.

A v neposlednom rade, ľudia nie sú hlúpi, pýtajú sa. Čo potom? Čo s budovami? Pozemkami? Hodnotami? Kto je za tým? Kto to chce? Skúsenosti majú ľudia a národ za roky svojho žitia také, že o ľudí ide až v poslednom rade. Hlas v regióne sa zdvíha preto, že to chceme a potrebujeme inak. Vážime si v prvom rade sami seba a naše zdravie.

V súčasnosti aktivitou iných, inej zdravotnej poisťovne dochádza v našom regióne k aktívnej akvizícii a prepoisťovaniu Vašich, chcem veriť, že nielen čísel, ale skutočne aj klientov. Ľudia, Vaši poistenci to tu tak vidia, že klientsky a ľudský prístup nemáte. Nehnevajte sa za tie slová, ale ja zvyknem vravieť pravdu aj keď je nepohodlná. Na druhej strane, ja z telefonátu s Vami, Vašej reakcie, a reakcie a ochoty Vášho sekretariátu (poďakujte prosím tej pani, alebo slečne za jej ochotu a ústretovosť, bola skutočne profesionálna, čo sa týka vybavenia mojej prosby) veľmi dobré a príjemné skúsenosti.

Som si vedomý, že v zdravotníctve je veľa deformácií a ja nie som a nechcem zo seba robiť experta na zdravotníctvo. Myslím, že na riešenie je dosť hláv a chcem veriť, že riešenie bude také, aby tu ľudia nerezignovali a neprestali chodiť aj s vážnymi stavmi do ďalekých NsP len preto, že nemôžu, nevládzu, nemajú na to.

Dovolím si Vám poslať DVD, kde je čiastočne chronologicky zaznamenaný sled udalostí od začiatku júla po koniec júla a stretnutie Vedenia NsP, odborov, zamestnancov a mňa. Sú tam aj názory ľudí, zamestnancov a kritické, ale realistom, ktorí si nezakrývajú oči pred názormi verejnosti môžu dať pravdivý obraz nálad ľudí, verejnosti...

S prianím príjemného dňa, úctou a pozdravom

Ing. Štefan Daško
primátor mesta Ilava

P.S.: Včera mi volala MUDr. Sukeníkova z Vašej pobočky z P. Bystrice. Dali sme uverejniť Vaše Verejné oznámenie inzerciu na našich internetových stránkach www.ilava.sk, za čo poďakovala. Mala prosbu. My sme tam nechali aj mená Dr. Sukeníkovej a MUDr. Pastuchu z Krajskej pobočky Trenčín a čísla telefónov. Okamžite vraj volali opakovane ľudia z regiónu MUDr. Pastuchovi, až vraj sa nemohol venovať práci, tak nás prosila, aby sme mená stiahli z internetu. Tak som dal pokyn, aby ich stiahli. Nechcem Vám a Vašim ľuďom komplikovať prácu. Ale mne volajú ľudia, občania od prvých júlových dní neustále a aj ma zastavujú, čo je, čo bude, a ja sa nezatajím, nemôžem. A to NsP ani poisťovňu neriadim, nevlastním.

Vyjadrenie Ing. Tichého

Z dôvodu množiacich sa otázok o ďalšom osude NsP Ilava, prichádzajúcich na Mesto Ilava, uvádzame podrobnejšie kontaktné adresy pracovníkov kompetentných na danú problematiku vyčerpávajúcim spôsobom odpovedať:

VšZP, a.s,
JUDr. Zuzana Zvolenská
generálna riaditeľka
Mamateyova 17
P.O. Box 41
850 05 Bratislava 55
tel: 02/ 672 77 111

VšZP, a.s, pobočka Trenčín
MUDr. Miroslav Pastucha
riaditeľ pobočky
tel: 032 / 740 61 11

MUDr. Marián Brídik
riaditeľ NsP Ilava
tel.: 042 / 446 52 84

MUDr. Pavol Sedláček
predseda TSK
člen správnej rady NsP Ilava
tel: 032 / 744 6 1 71
mail: predseda@tsk.sk

Napriek našej snahe sa nám do uzávierky mesačníka nepodarilo získať aktuálne informácie od Mudr. Mariána Brídika – riaditeľa nemocnice. Dostali sme však telefonicky odkaz, že všetko je ešte v riešení a neustále prebiehajú rokovania s dotknutými orgánmi.

Vyjadrenie primátora

„K dnešnému dňu (streda 13.8.2008) k pozvaniu na presný a záväzný termín a prijatiu u generálnej riaditeľky VšZP nedošlo nie z mojej viny a po mojich opakovaných telefonátoch na sekretariát GR VšZP Bratislava napriek prísľubom mi zatiaľ zaneprázdnená pani riaditeľka neodpovedala, čo ma veľmi mrzí.“

Naďalej platí ponuka mesta Ilava a starostov okresu Ilava, aby sa na pôde mesta Ilava, prípadne NsP Ilava, stretli znova zástupcovia vedenia NsP Ilava, členovia Správnej rady NsP Ilava, odbory a zamestnanci NsP Ilava, zástupcovia vedenia VšZP z Bratislavy a primátori, starostovia okresu Ilava. Nie je riešením problém neriešiť, naťahovať vzácny čas a neinformovať.

Ing. Štefan Daško, primátor mesta Ilava

Ak chce byť niekto šťastný sám, cesta šťastia je iba malý oblúčik okolo jeho srdca. Ak však niekto robí druhých šťastnými, šťastie vykoná dlhšiu cestu, a preto je aj väčšie ...

V piatok 1. augusta 2008 sa v sále DK Ilava uskutočnil slávnostný program k dlhodobému zapožičaniu nových invalidných vozíkov pre našich zdravotne postihnutých spoluobčanov. Vozíky sú darom zahraničnej poisťovne, ktorej transport na Slovensko zabezpečovalo Ministerstvo práce, soc. vecí a rodiny SR, pričom samotná iniciatíva sprostredkovania daru, vzišla od nórskej spoločnosti, zaoberajúcej sa pomôckami pre invalidov v Nórsku, ktorú zastupuje Mgr. Veronika Panáková .

Slávnostného odovzdania sa zúčastnili: Mgr. Veronika Panáková a Ing. Ivan Muška – ZMOS Bratislava, Ing. Štefan Daško – primátor mesta , poslankyne MZ , obdarovaní spoluobčania a široká verejnosť. Po slávnostnom odovzdaní zmlúv nasledovala repríza úspešného muzikálu Soľ nad zlato.

Vysvetlenie nočného zvonenia

Ospravedlnenie za rušenie nočného kľudu z dôvodu vyzváňania zvonkohry si už občania vypočuli cestou mestského rozhlasu. Na vysvetlenie predsa len niekoľko viet. Reproduktory zvonkohry a zvonov sú umiestnené v mestskej veži, naprogramované centrálne ovládanie je umiestnené v kancelárii DK. Z dôvodu výpadku elektrickej energie (nočná búrka) sa ovládanie spustilo samo, vinníkom teda v žiadnom prípade nie je správca farnosti, ale technika.

Z dôvodu čerpania dovoleniek nebolo možné počas tejto noci poruchu odstrániť. K zamedzeniu podobných situácií v budúcnosti boli vykonané náležité opatrenia.

Cestou Ilavského mesačníka sa všetkým občanom mesta za vzniknutú situáciu opätovne OSPRAVEDLŇUJEME !

Upozorňujeme občanov mesta na skutočnosť, že tržnica nie je majetkom mesta. Majiteľom je vlastník nehnuteľnosti „Cafe Moravec“. So svojimi sťažnosťami na kvalitu predávaného tovaru sa môžete obracať na Slovenskú obchodnú inšpekciu Prievozská 32, Bratislava – odbor ochrany spotrebiteľa . č. t. 02 58272130
Bratislava – 02 - 58272130
Trnava – 033 – 551 2690
Prievidza – 046 – 542 2771

Z väznice Ilava krajská väznica?

(TASR) - Z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby v Ilave by sa mala stať krajská väznica. Stane sa tak na základe uznesenia vlády. V súčasnosti v jej priestoroch pokračuje rozsiahla rekonštrukcia. Prebieha vo viacerých etapách. Náklady na rekonštrukciu stavebnej časti presahujú 50 miliónov korún (1,65 milióna eur).

Dôvody, prečo sa stane ilavská väznica krajskou, sú podľa jej riaditeľa Ladislava Reseka čisto ekonomické. “Trenčín ako krajské mesto nemalo vhodné priestory, prípadne pozemky. Po ekonomickej stránke je prijateľnejšie, keď obvinených vozia do Ilavy ako v súčasnosti do Leopoldova,” vysvetlil riaditeľ.

Keďže objekt ústavu je historická pamiatka, vyžaduje si stavebné úpravy, ktoré schvaľuje pamiatkový úrad, prestavba je o to náročnejšia. “V súčasnosti máme ukončený objekt prijímací a objekt samotnej väzby. Celový systém sa rekonštruuje podľa jednotlivých sektorov. Časť sektoru už je zrekonštruovaná, časť sa prerába a v časti naďalej prebieha výkon trestu a výkon väzby,” vysvetlil Resek.

Riaditeľ zdôraznil, že u všetkých obvinených aj odsúdených, ktorí sú vo väzení umiestnení, je dodržaný zákon vo vzťahu k základných právam. “Sú umiestnení i v časti bloku, ktorý sa v súčasnosti rekonštruuje. Môžu počuť i zbíjačky, ako bolo medializované, ale myslím, že toto nie je nemocnica ani kúpele. Takže žiadny kľudový režim tu nie je,” zdôraznil. Rovnako odmieta individuálnu zaujatosť voči konkrétnym väzňom. Nie je pravdou, že by boli cielene umiestňovaní do práve rekonštruovaných častí.

©TASR 2008, prebrané z kriminalita.sk

Pamiatková obnova Ilavského hradu

Obyvateľom mesta iste neunikli rekonštrukčné práce, ktoré prebiehajú na barokovej budove dolného hradu - niekdajšieho koenigseggovského kaštieľa. Cieľom rekonštrukcie okrem potrebnej opravy bude aj pamiatková obnova barokových stĺpov vystupujúcich z omietky - pilastrov, z ktorých sa po „modernizácii“ ústavu v päťdesiatych rokoch 20. storočia do dnešných dní zachovali len oporné hlavice. Na nasledujúcom zábere si môžete pozrieť ako bude esteticky pôsobiť baroková budova s obnovenými pilastrami po rekonštrukcii a porovnať s pohľadnicou z roku 1936, kde sa nachádzajú ešte zachovalé pilastre.

Za ochotu zverejniť a sprístupniť fotografie ústavu a plánu obnovy ďakujeme pánovi riaditeľovi plk. Mgr. Ladislavovi Resekovi. - mirto -

Mestská knižnica

Marcus Aurelius: „MYŠLIENKY K SEBE“ Bratislava, Spolok slov. spisov. 2006

„Ešte chvíľa, a zabudneš na všetko:
Ešte chvíľa, a všetci zabudnú na teba.“ M.A.

Jeden z najlepších rímskych cisárov, filozof na tróne, rovnako dobrý vojvodca: Marcus Aurelius. Narodil sa 26.4. 121 n. l.. vo štvrtom roku vlády cisára Hadriána. Zásluhou matkinho deda Catilia Severa dostal vynikajúcich učiteľov všetkých disciplín. Mladého nadaného chlapca si všimol aj cisár Hadrián a viackrát ho obdaroval rôznymi vyznamenaniami. Bol nadšeným stúpencom stoickej filozofie, z ktorej si vybral predovšetkým tie myšlienky, ktoré ho posilňovali v plnení vladárskych povinností. Bol presvedčený, že vesmír je obrovský štát riadený prozreteľnosťou, s ktorou má človek spolupracovať. Vnútorné pomery v ríši boli počas jeho vládnutia v podstate stabilné, ale silné otrasy zasiahli ríšu zvonka. Mladé útočné barbarské národy ju začali ohrozovať zo všetkých strán. Aj niektoré kapitoly svojej knihy „Myšlienky k sebe“ napísal počas bojov s Markomanmi a Kvádmi „v zemi Kvádov nad Granuou“ /nad Hronom/, teda na našom území, asi dva roky pred smrťou. Zomrel na morovú nákazu vo vojenskom tábore vo Vindobone / Viedni/ v r. 180.

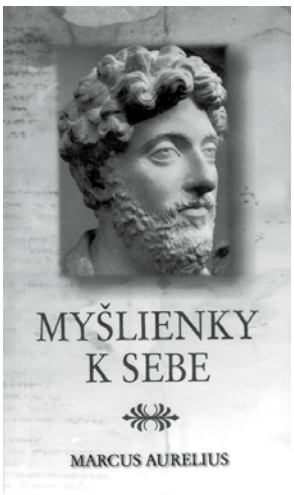

„Myšlienky k sebe patria do zlatého fondu antickej i svetovej literatúry. Po próze pisára Sinuheta ide o najstaršiu zachovanú autobiografiu. Rozjíma v nej nad sebou, nad svetom, nad vecami dnešnými i večnými. Často hovorí o pominuteľnosti a ničotnosti všetkého ľudského, no aj napriek tomu vyznievajú jeho úvahy v podstate optimisticky. Doteraz je živým posolstvom schopným osloviť nás a každý v nej nájde kúsok seba.

Z kapitoly päť: „Ako by si si želal žiť, keby si už bol po smrti, tak ti je umožnené žiť už tu na zemi. Ak ti to však ľudia nedovolia, potom zo života hoci odíď, pravda tak, aby si netrpel. V izbe je dym, odchádzam. Za čo sa asi pokladáš? Kým ma však nič také nevyháňa, zostávam tu slobodne, a nikto mi nezabráni robiť to, čo chcem: a ja chcem to, čo je v zhode s prirodzenosťou rozumnej a spoločenskej bytosti.“

Z kapitoly sedem : „ Umenie žiť sa väčšmi ponáša na zápasnícke ako na tanečné umenie, a to v tom zmysle, že sa musíš pohotovo postaviť a stáť pevne zoči-voči aj nepredvídaným úderom . Stále si uvedomuješ, kto sú tí, ktorých uznanie chceš získať, a akými zásadami sa asi riadia : lebo keď nazrieš do zdroja ich zásad a úsilí, potom im ani nebudeš mať za zlé ich mimovoľné poklesky, ani nebudeš stáť o ich uznanie“. **Ľ.L.**

Oznam mestskej knižnice

Všetky veci zabudnuté pri internete sú odložené, takže zábudlivci môžu dostať naspäť svoje slnečné okuliare, šiltovky, kľúče, dáždniky, perá a pod.

POĎAKOVANIE

Úprimne ďakujeme všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomáhali pri záchrane nášho syna Mirka (ťažko zraneného pri autonehode 15.6.2008), ale i tým, ktorí sa k nám pripojili účasťou na sv. omšiach a modlitbami za život a uzdravenie.

Srdečne ďakujeme i za všetky povzbudivé slová a podporu.

rod. Tomanová

Matičné okienko

4. augusta 2008 sme si pripomenuli 145. výročie zrodu Matice slovenskej ako aktívnu reakciu s rukolapným výsledkom prijatého Memoranda národa slovenského z roku 1861. Matica slovenská vznikla vďaka obetavému úsiliu nadšencov a vzdelancov z lona slovenského národa : Štefana Moyzesa, Karola Kuzmányho, Jána Francisciho, Jána Orzsága, Pavla Mudroňa, a ďalších. Na základe falošného obvinenia z radov uhorskej šľachty im túto bohumilú činnosť uhorská vláda zakázala a všetok majetok jej zhabala. Činnosť Matice bola až do roku 1919 zakázaná. Medzi prvé kroky slovenskej pronárodnej orientovanej inteligencie v roku 1919 bolo, že sa oživila jej činnosť, avšak i táto aktivita v roku 1953 skončila. Opätovné oživenie činnosti prišlo v roku 1968, ktoré však trvalo veľmi krátko – do roku 1975. Až začiatkom 90-tych rokov prišlo k mohutnému rozmachu Matice slovenskej, ktorý trvá do dnešných dní. Preto nech je večná sláva tým, ktorí v jej radoch pracovali pre prospech nás, občanov slovenského národa.

Miestny odbor – MS v Ilave

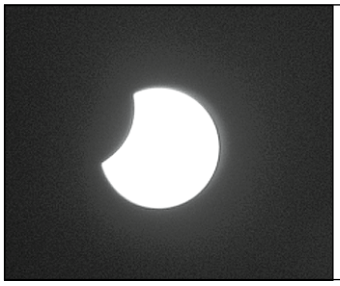

Pohľad na zatmenie Slnka zo dňa 1.8. 2008 o 11:47 hodine. Šlo o čiastočné zatmenie. Fotografia ukazuje maximálny zákryt, ktorý sme mohli v Ilave vidieť.

mirto

Matrika

Narodenie:
Timotej Turza
Vanessa Ďurovcová
Roman Suchánek
Veronika Bagínová
Dominika Cigáňová
Vanesa Kršková
Paulína Blažejová
Jana Macháčová
Nella Kolenová
Vanesa Novotníčková
Izabela Rafajová
Silvia Pagáčová
Lucia Hudoková

Manželstvo uzatvorili:
Alica Miklošiová a Igor Brezina
Daniela Burjanová a Ľubomír Bajzík
Miroslava Haladejová a Peter Kopačka
Soňa Cyprianová a Tomáš Cabaj
Viera Koperdáková a PhDr. Ľuboš Polák
Katarína Martečíková a Stanislav Hakáč
Jana Topáková a Stanislav Árpa
Ivana Šatková a Peter Lukáč
Daniela Laštincová a Ľuboš Turza

Blahoželáme jubilantom:
85 rokov:
Margita Jancová
Mária Remenárová

80 rokov:
Mária Poláčková

75 rokov:
Anna Bieliková
Ján Janco
Milan Martišek
Ing. Jozef Pavlovič
Edita Teicherová
Milan Turza
Jakub Vrábel
Magdaléna Vranová

Navždy nás opustili:
Karol Bezecný
Ján Beblavý
Elena Barkáčová
Milan Jarinský
Oľga Malíčková
Pavol Gašpar
Rudolf Ftorek
Otília Baginová

Okienko do štatistiky:
V sledovanom období sa do nášho mesta prihlásili k trvalému pobytu 29 občanov, odhlásilo sa 19 občanov. Dva manželské páry boli rozvedené.

Úspešná umelecká sezóna ilavského Divadelného súboru Malá múza

(rozhovor v Ilavskom mesačníku s vedúcou súboru Magdalénou Pajankovou)

- Magda, v čom je rok 2008 pre DS Malá múza výnimočný?

- Pokúsim sa upresniť – ide o výnimočnosť v celom divadelnom kontexte: v prvom rade to bola úspešná premiéra muzikálu Soľ nad zlato v podaní regionálneho DS Hugo, ktorý pôsobí pod krídlami nášho DK. Na tomto projekte rôzne pomáhal aj náš súbor (herecky napr. Janka Heisarová, Janka Trenčanová, Michalka Šlesariková...). Začiatkom marca sme uviedli premiéru drámy Štefana Králika Trasovisko a v máji premiéru komédie Mira Gavrana Hľadá sa nový manžel, na ktorej sa divácky zúčastnili aj poprední predstavitelia z poľského Mikolówa. V tejto súvislosti by som chcela za všetkých divadelníkov poďakovať vedeniu nášho mesta za veľmi dobrú spoluprácu a priazeň, ktorú nám poskytujú. Ilava v tomto roku nezažila len tri premiéry rôznych divadelných žánrov, ale aj účasť na rôznych celoslovenských divadelných prehliadkach, a to predovšetkým s inscenáciou Trasovisko.

Súbor na júlovej prehliadke Gorazdov Močenok

- Skôr ako nám priblížiš okamihy z reprezentácií nášho mesta na spomínaných prehliadkach, prezraď – prečo práve výber tejto hry?

- Trasovisko ležalo v mojom šuflíku pár rokov. Čakala som na herecké osobnosti, ktoré v našom súbore postupne vyzreli a zvládli náročný psychologický proces odovzdania posolstva hry divákovi. Sms-ky, či listy, ktoré nám po premiére chodili boli toho dôkazom. No a v neposlednom rade aj ocenenie hlavnej predstaviteľky Hany v podaní Lenky Janečkovej. V Novom meste nad Váhom na Festivale Aničky Jurkovičovej, kde sme získali hlavnú cenu, ju porota označila za najlepší ženský herecký výkon. Trasovisko je dráma o hľadaní pokoja, o odpustení a novom začiatku. Králik ako vyštudovaný psychiater vo svojej tvorbe vychádzal z osobných skúseností, a to sa mi zapáčilo. Skutočný život neklame, a my sme sa ho len pokúsili ponúknuť divákovi cestou javiskového príbehu. Zvlášť, keď bol jeho hlavnou a aktuálnou témou potrat. Fakt popotratového syndrómu je vo svete statočne prekračovaný a nevidený, no má svoje kruté psychické, či zdravotné následky. Našou inscenáciou sme chceli tak trochu pomôcť, ukázať východisko zo situácie, keď je ľudská vina ťažká ako skala.

Nikola Bartošová ako Zdenka, Ľubomír Gabriš ako Brkič (Hľadá sa nový manžel)

- Spomínala si Festival A. Jurkovičovej. V propozíciách tohto súboru je aj postup víťaza na vrcholnú prehliadku s medzinárodnou účasťou – Scénickú žatvu v Martine.

- Podobné propozície majú všetky celoslovenské prehliadky, žiaľ nad záverečným výberom bdie v Bratislave v Národnom osvetovom centre ešte tzv. Programová rada, zložená z „dvoch mien". Títo ľudia nerešpektujú žiadne poroty zložené z odborných profesorov a lektorov a sami zostavujú program Scénickej žatvy podľa svojej dramaturgie. Uprednostňujú iba určité tvorivé postupy, nevynímajúc predstavenia vulgarizmov a erotiky. Nie sme jediným súborom, ktorý na SŽ neodporučili. Pred nedávnom mi volali kolegovia z Malaciek – víťazi Trebišovského festivalu. Takisto sa nedozvedeli pravý dôvod nezaradenia do programu SŽ. Ako všade, aj v ochotníckom divadle vládne už istá diskriminácia. Ale v tvorbe sa predsa nedá prikázať, akým smerom inscenovať. To akoby ste nútili dychovkára, aby spieval ako metalista -nejde to. Viem o tom, že sa chystá petícia na prehodnotenie pracovníkov, ktorí sa už pár rokov snažia vystupovať v riadení ochotníckeho divadla neadekvátne.

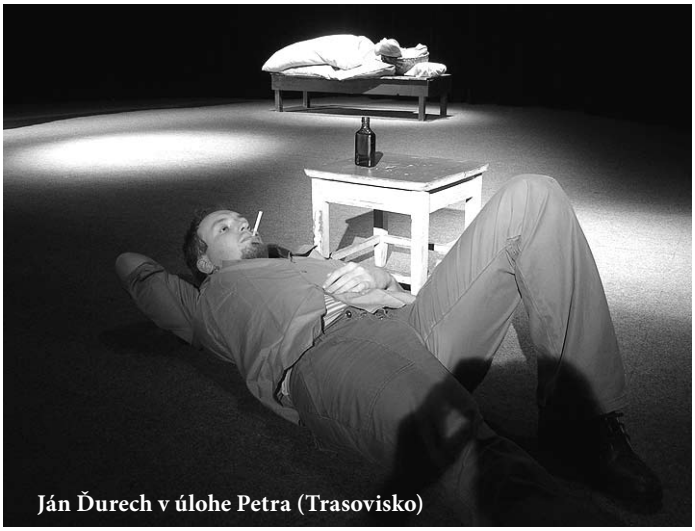

Ján Ďurech v úlohe Petra (Trasovisko)

- S Trasoviskom ste na dvoch prehliadkach v Čadci a Trebišove získali striebro, na Gorazdovom Močenku, získal cenu za najlepší mužský herecký výkon Ľubomír Gabriš v úlohe Petra. Je úroveň celoslovenských prehliadok všade rovnaká?

- Kvôli prehľadu predstavujem:

Nové mesto n. Váhom - „Festival A. Jurkovičovej" - ženská tematika

Čadca - „Palárikova Raková" - slovenskí autori

Trebišov - „Divadelný Trebišov" - dedinská tematika

Močenok - „Gorazdov Močenok"- kresťanská tematika

Trasoviska sa týkali všetky štyri tematické okruhy. Každý festival má svoje špecifiká. V Novom meste nás prekvapila mediálna kampaň, robili sme časté príspevky do slovenského rádia Regina. V Trebišove bola veľmi konštruktívna porota, vďaka ich názorom sme sa mohli opäť posunúť v tvorbe ďalej. Gorazdov Močenok je kolískou Malej Múzy, tam sa vždy cítime ako doma. Ich miestna televízia nám spracovala krásne DVD z Trasovis-

Pokračovanie na str. 6

Úspešná umelecká ...

Dokončenie zo str. 5

ka - mimochodom trikrát nás vytlieskali... No najlepším zážitkom je Palárikova Raková. Nie náhodou má tento festival v erbe veľké srdce. Pozornosť a úcta na každom kroku. Podľa mňa ide o najlepšie zorganizovaný divadelný festival na Slovensku. Aj keď sme tam museli zaplatiť neoprávnenú pokutu za "dopravný priestupok"...

- Ilavskí diváci mohli v máji vidieť aj spomínanú komédiu. Boli ste aj s ňou na prehliadkach?

- Len náhodou sme sa ocitli na celoslovenskej prehliadke v Šuranoch. Usporiadateľom vypadol jeden súbor a my sme ho radi nahradili. Nový zápis do kroniky, nový plagát... Nepríjemným prekvapením bola vykradnutá šatňa počas predstavenia. Čakali nás výsluchy na polícií, vybavovačky nových dokladov, peňaženiek... Aj o tom je ochotnícke divadlo. Na všetky vyššie spomínané podujatia si kryjeme cestovné náklady sami, teda krádeže či pokuty nepotešia. Ešteže všetky podobné udalosti berieme s humorom. Nakoniec po rokoch sa spomína len na pekné zážitky, na všetko zlé človek chvalabohu zabúda.

- Je to všetko, pokiaľ ide o váš „výnimočný rok"?

- Potešila aj bakalárska premiéra našich študentov herectva Akadémie umení v Banskej Bystrici. Lukáš Šepták a Michal Adam sa v nej výborne prezentovali inscenáciou H. Ibsena Spolok mladých. Sú to naši prví profesionálni odchovanci. Mávam zvláštny pocit, že malá myšlienka existencie ochotníckeho divadla dokazuje meniť až ľudské osudy /školy, svadby, zamestnania../

- Čo vám prinesú nasledujúce mesiace?

- Obdobie prehliadok a reprezentácií mesta skončilo, ešte trochu pohráme po okolí, ale hosťujúc aj v Čechách. V novembri nás s oboma inscenáciami čaká účasť na Festivale vo vojvodinskom Kysači. Pred adventom by sme sa radi s ilavskými divákmi rozlúčili „divadelným víkendom", kde v derniérach uvedieme všetky tri diela /muzikál, drámu, komédiu/. Prichádza totiž nová sezóna a s ňou nové tituly.

- Môžeš ich prezradiť?

- Kolega Andrej Škvaro chystá nový príbeh s veľkonočnou tematikou, ale aj vianočný „Sen noci decembrovej...", ja by som rada konečne vytvorila spoločný projekt, kde by účinkoval FS Strážov, Divadlo Pod vežou a Malá Múza. To všetko nám ponúka inscenácia Kubo Jozefa Hollého v úprave jeho dcéry Eleny Holéczyovej. Obe premiéry uvedieme v budúcom roku na jar.

Lukáš Šepták a Michal Adam v absolventskom predstavení AU Banská Bystrica

Pripomíname si:

75. výročie úmrtia JOZEFA CHORÉNYIHO (1855 – 1933), ktorému sa podarilo zhromaždiť cenné materiály k dejinám nášho mesta.

Bol nitrianskym titulárnym kanonikom a cirkevným historikom. V roku 1902 za zásluhy o poznanie ilavskej histórie dostal čestné občianstvo Ilavy. Od roku 1891 pôsobil tu ako farár a od roku 1911 až do smrti ako dekan.

50. výročie úmrtia ŠTEFANA RAUSA (1880 – 1958), ktorý nadviazal na výsledky práce Jozefa Chorényiho ako regionálny historik. Bol nielen historikom, ale aj obecným kronikárom , starostom Ilavy, dirigentom spevokolu Ilavan, nacvičoval divadelné hry, ale i operetky, organistom v miestnom kostole, riaditeľom a učiteľom ľudovej školy. Štefan Raus vychoval mnoho generácií prváčikov. Jeho žiačkou bola i PhDr. Jozefína Košecká – Pagáčová, ktorá si takto spomína na jeho pedagogické majstrovstvo: „Vidím ho, ako stával ráno na schode pred dverami školy (budova bývalého CVČ na Farskej ulici, súčasťou ktorej je kaplnka), keď sme smerovali k budove s tabuľkou a grifľom. Vyučovanie začínalo modlitbou. Vo štvrtok bol feriálny deň, nevyučovalo sa. Ostatné dni, vrátane soboty, sme sedeli v laviciach ráno od 8.-10.hod. a poobede od 14. do16. hod. Na konci školského roku 1932/1933 sa lúčil s nami náš pán učiteľ s tým, že nám oznámil, že sme boli poslednou triedou, ktorá používala tabuľku. Od septembra budú všetci žiaci písať ceruzkou a perom do zošita. Odnášali sme si tabuľku domov ako pamiatku hlavne preto, že pred odovzdaním vysvedčení sme si všetci do nej napísali odkaz pána učiteľa: Dvom pánom nemožno slúžiť – aj Bohu aj diablovi." - Kb -

Potok tiekol cez námestie

Pohľad z mosta na Ilavu v popredí s väznicou pripadá ako vidieť Hradčany v menšom - pre určitú podobnosť s vežou kostola a rozsiahlymi budovami s množstvom okien. Uchovávam k mestečku zvláštnu úctu. Pracovná povinnosť vedúceho redaktora Vorošilovca ma nútila každý týždeň prinášať rukopisy do tlačiarne. Na ďalší deň sa noviny zalamovali s métermi J. Nemlahom a E. Vranom, aby sa v piatok v náklade 10 a neskôr až 15 tisíc výtlačkov dostali k ľuďom vo fabrike. Vedúci tlačiarne Ignác Eckmann so synom Lajošom mali svoju prácu radi. Ako nespomenúť malého P. Traubnera, keď zišiel dolu schodmi na dvor a vyzvedal sa o športe, novinárčine a iných záľubách. Vtedy vzdialenosť Dubnica – Ilava bola najprijateľnejšia len na bicykli ,lebo termíny pri výrobe novín šturmovali a autobusy vozili ponajviac ráno do práce a potom domov. V tých rokoch ešte cez námestie tiekol Porubský potok, aby poháňal mlynské koleso. Dodnes je na čo spomínať, lebo p. Eckmann bol živou kronikou mesta a vydával aj mestské noviny. Z Viedne ho zahnali preč z tlačiarne, lebo "má choré pľúca" a on sa dožil takmer 90 rokov ! Na každom regáli bola nedofajčená „Detva", ráno ponúkol pravou slivovicou a čiernou čokoládou, čo udržuje zdravie a odháňa neduhy.

V Ilave sa vždy na 1. mája konal turnaj vo futbale, ktorého sa najviac zúčastňovali mužstvá z Klobušíc, Košece, Tunežíc a Ilavy. Na každom som bol prítomný ako rozhodca. Preto mi plejáda mnohých hráčov bola blízka aj z majstrovských zápasov, keď sa ešte hralo na „oráčine". Tiež tu vyrástli známi rozhodcovia ako : bratia Martinkovci, Čegley, Mukera, MUDr. Pavlík a ďalší. Hybnou pákou športu bol známy „holič" Gusto, ktorý hráčom sľuboval, že ak vyhrajú, tak ich zadarmo ostrihá. Pravú ruku mal u A. Bezecnej a iných športových nadšencov. Preto sa celé ilavsko stretávalo v mestečku, aj za svojimi povinnosťami. Mesto zmenilo svoj vzhľad k lepšiemu a na bývalý potok tečúci cez námestie ostala len dávna spomienka.

Čoskoro sa širokej verejnosti dostane do rúk zaujímavá brožúra MUŽI V ČIERNOM, v ktorej sú vyzradené tajnosti o rozhodcoch s prílohou – viac ako 50 fotografií. Mnohí už spia svoj večný sen, ale v mysliach žijú doteraz . Najbližší ich uvidia v mladom veku, keď brázdili ihriská po celom bývalom stredoslovenskom kraji. Je to plejáda mien od najstarších až po mladších, nevynímajúc P. Collina, Ľ. Micheľa, JUDr. K. Galbu, Ing. V. Christova a ďalších. Celoživotný sen sa splní, aby muži v čiernom mali trvalú spomienku na svojho koníčka. Takmer 130 strán „tajností".

Autor do vydania venoval časť svojho imania, lebo sponzori sa o rozhodcov nebijú..../možno len po zápase/.

Brožúra bude k dispozícii v kvetinárstve Frézia oproti bývalej Sokolovni alebo u autora v Podvaží.

„Boli sme a nie sme, ste a nebudete" **-J .Dohňanský -**

bratia Martinkovci

Medzinárodné sympózium ORA ET SKALKA 2008 zakladá novú umeleckú tradíciu na posvätnom pútnickom mieste bývalého benediktínskeho kláštora. V prvom zakladateľskom ročníku sa desať umelcov z Poľska, Bretónska, Moravy a Slovenska zišlo v magickom prostredí lesov a jaskynných modlitební Skalky, aby tu počas týždňa v sympoziálnej komunite vytvorili svoje obrazy, sochy, kresby, textílie, texty, objekty, akcie – a ich prostredníctvom vytvorili ducha miesta a potrebu stíšenia pred inšpirujúcou krásou Božieho majestátu. Okrem viditeľných a verejných rozmerov malo sympózium aj svoj privátny rozmer spoločenského a spoločného hľadania odtlačkov Boha v krásach kraja a v sebe samom.

(Vybraté z Resumé Mariána Kvasničku)

Jednou zo Slovenska reprezentujúcich umelcov bola i Mgr. Alena Teicherová, ktorá reprezentovala mesto Ilava.

VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA

Zmluva VšZP s NsP Ilava pokračuje

VšZP navrhla nemocnici v Ilave korekciu objemu i štruktúry nákupu zdravotnej starostlivosti od 1.7.2008.

Vychádzala pritom zo záverov rokovaní na úrovni VÚC a poskytovateľov zdravotnej starostlivosti v rámci ktorých sa jednotlivé zdravotnícke zariadenia posudzovali v kontexte celého regiónu.

VšZP pristúpila k optimalizácii nákupu zdravotnej starostlivosti v ústavných zdravotníckych zariadeniach z dôvodu zabezpečenia kvalitnej a dostupnej zdravotnej starostlivosti pre svojich poistencov, pričom dôraz kládla aj na komplexnosť poskytovaných služieb.

Poistenci VšZP z tohto regiónu **nemusia mať žiadne obavy zo zníženia dostupnosti** zdravotnej starostlivosti. Lôžkovú zdravotnú starostlivosť si VšZP objednala na väčšine oddelení v nemocnici a zazmluvnila 5 oddelení

- Interné oddelenie
- Gynekologicko-pôrodnícke oddelenie
- Novorodenecké oddelenie
- Detské oddelenie
- Oddelenie pre dlhodobo chorých

VšZP bude popri tom naďalej uhrádzať akútnu a neodkladnú zdravotnú starostlivosť aj na oddelení akútnej a intenzívnej medicíny (OAIM) a na chirurgickom oddelení.

Paliatívne a doliečovacie oddelenie nespĺňali podmienky na poskytovanie kvalitnej zdravotnej starostlivosti, preto rozhodnutie VšZP nezazmluvniť ich **je v záujme poistencov a ochrany ich zdravia**. Ústavná zdravotná starostlivosť je dostatočne zabezpečená aj v ďalších zdravotníckych zariadeniach - v **NSP Považská Bystrica a vo Fakultnej nemocnici Trenčín**.

Optimalizácia nákupu zdravotnej starostlivosti sa **nedotkne v žiadnom prípade ambulantnej sféry**, to znamená, že všetky ambulancie budú poistencom VšZP k dispozícii naďalej v nezmenenom rozsahu tak ako doteraz.

Našim cieľom je na druhej strane aj podpora preventívnych programov a podpora zdravého životného štýlu. Všetkým poistencom VšZP pripomíname možnosť, získať s preukazom poistenca VšZP rad výhod, ktoré môžu využiť pri pobytoch v kúpeľoch, na horách, športoviskách, optikách, lekárňach, či pri cestách v zahraničí.

Viac informácii získate na našich kontaktných miestach a **www.vszp.sk/tn** resp. v Call centrum – tel. **0850 003 003**; e-mail: **infolinka@vszp.sk**

A čas letí, letí ...

Mini história generácie sedemdesiatnikov ilavskej jedenásťročenky

Narodili sme sa v historicky pohnutom období na rozhraní zániku prvej Československej republiky a ustanovenia historicky prvého Slovenského štátu. Tieto skutočnosti veľmi ovplyvnili celú našu mladosť, keď sme na ceste životom prechádzali etapami

– legio angelica – obdobie, kedy nás na cestu viery priviedol a s náboženstvom oboznamoval p.farár Vojtech Stranovský (1910-1977).

Dobová fotografia zo dňa 15.05.1947

Kto by sa nepamätal na zbor miništrantov, ako sme sa snažili miništrovať na ranných bohoslužbách – rorátoch za obdobia vdp. Justina Beňušku, (21.09.1918) ktorý sa dožíva na dôchodku v septembri t.r. v primeranom zdraví 90 rokov.

Dobová fotografia ilavských miništrantov z rokov 1949/ 1950

– pionierskej organizácie a červených šatiek

– i obdobia, keď sme spievali... my sme mládež nová, mládež Gottwaldova...

– obdobia kolektivizácie a brigád na JRD

– obdobie budovania socializmu

Po útrapách druhej svetovej vojny sme v septembri 1945 začali navštevovať päťtriednu Štátnu ľudovú školu v Ilave na rohu terajšej Farskej ulice. Prvé písmená a číslice, slová a vety pomocou šlabikára a metrovej trstenice nás naučila pani učiteľka Šarlotta Križanová. Celé naše školské vybavenie pozostávalo zo šlabikára, dvoch zošitov, obyčajného pera (kalamár s atramentom bol v lavici) a od firmy Pavelka ornamentmi vyzdobený drevený peračník , ktorý bol aj bojovým nástrojom pri vzájomných potýčkach.

V druhom a treťom ročníku ďalšie poznatky a návyky rozvíjal p. učiteľ a riaditeľ Milan Neštiak. Človek pevného charakteru, širokých vedomostí a hlbokých poznatkov, ktoré zaujímavým spôsobom odovzdával nám žiakom. Disciplínu na škole udržovala p. učiteľka Antónia Mikulcová – žena to s mužskou rukou vyriešila všetky problémy a i dnes spomíname na nečakané, ale dobre mierené facky a zauchá.

Nové vedomosti zo slovenčiny, vlastivedy, zemepisu v štvrtom a základy jazyka ruského v piatom ročníku nám vštepila na celý život Mária Kostelná, mladá učiteľka prísneho generálskeho typu.

Po prvých krokoch v škole ľudovej sme v roku 1950 vstúpili na pôdu v roku 1949 novovybudovanej Štátnej meštianskej školy na Hviezdoslavovej ulici v Ilave, kde prvým riaditeľom bol Viktor Janega (1904 – 1980).

Na strednej škole od roku 1951 nás s úspechmi biológie, teórie darwinizmu, novodobých dejín a hlavne kolektivizáciou v Ilave a okolí oboznamoval a ateistickú výchovu na škole dôsledne realizoval riaditeľ Jozef Hrabkovský. Tento stál na čele početného učiteľského zboru (Rudolf Babic, Bartolomej Binka, Mikuláš Bystrický, Alžbeta Bystrická, Mária Dolinská, Jozef Haas, Adela Horečná, Mikuláš Kobza, Michal Kostelný, Jozef Murčík, Jozef Pučkovica, Kliment Turza, Anna Tomíková, Magda Zimanová a ďalší) Osemročnej strednej školy v Ilave niekoľko rokov.

Okrem povinných predmetov sme veľmi radi navštevovali spevácky, recitačný, mičurinský

Dobová fotografia - lyžiarsky výcvik z roku 1955

a najmä letecko- modelársky (čilimodely) krúžok. Povestná trojka Jaro, Jožo, Marián so svojím učiteľom robila výzdoby v dome osvety, sokolovni, na tribúne na námestí pri všetkých kultúrnych a spoločenských podujatiach.

V treťom ročníku strednej školy nás zastihla veľká celoštátna reforma školstva a na koncoročnom vysvedčení sa objavil text, že naše vysvedčenie je rovnocenné z budúcej osemročnej strednej školy.

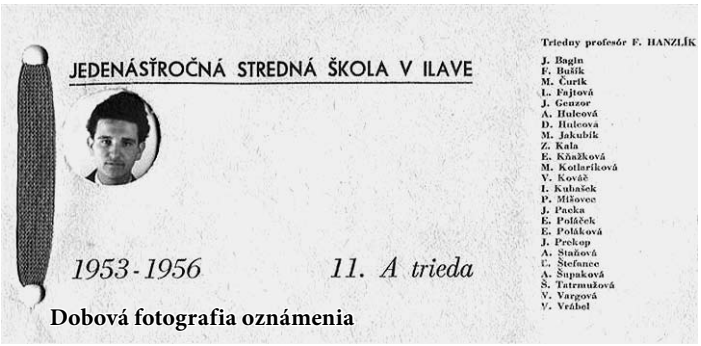

JEDENÁSŤROČNÁ STREDNÁ ŠKOLA V ILAVE

1953-1956 11. A trieda

Triedny profesór F. HANZLÍK

J. Bagin
F. Bušík
M. Čurik
L. Fajtová
J. Genzor
A. Hulcová
D. Hulcová
M. Jakubík
Z. Kala
E. Kňažková
M. Kotlaríková
V. Kováč
I. Kubašek
P. Mišovec
J. Packa
E. Poláček
E. Poláková
J. Prekop
A. Štaňová
L. Štefanec
A. Šupková
Š. Tatrmužová
V. Vargová
V. Vrábel

Dobová fotografia oznámenia

A čas letí, letí ...

V septembri roku 1953 bola v tejto budove zriadená Jedenásťročná stredná škola v Ilave. Pod vedením riaditeľa profesora Jozefa Pekára a zástupkyne riaditeľa, Heleny Stehlíkovej, a ďalších profesorov Mikuláša Bystrického, Mikuláša Kobzu, Michala Kostelného, Kláry Kovalovej, Bohumily Frissikovej, Matejičku, Štefánie Prokšovej, Adamcovej, Hlavatej, Alojza Gazdíka, Jána Šimkanina, Štefana Puteru začalo študovať v deviatej triede viac ako 60 študentov z Ilavy , blízkeho i širšieho okolia.

Počas štúdia sme nadobúdali nové vedomosti, rozširovali cenné poznatky z jazykov, matematiky, fyziky, chémie, biológie a psychológie a zvyšovali fyzickú zdatnosť.

Ani sme sa nenazdali a v novembri 1955 nám tlačiareň Eckmann vytlačila oznámenia o odovzdaní maturitných stužiek, ktoré sme posielali priateľom a známym.

Stužky nám odovzdali riaditeľ a triedni profesori s profesorským zborom na Skale v Poľovníckej reštaurácii u Karola Majerecha – Mrzúcha (1914 – 1974) v družnom posedení a zábave. V máji 1956 na Jedenásťročnej strednej škole v Ilave maturovali jej prví absolventi pod vedením triednych profesorov Ferdinanda Hanzlíka a Mikuláša Kobzu. Pred maturitnú komisiu, ktorej predsedal profesor Vladimír Stankovianský, (v komisii bol aj Václav Mika, bývalý učiteľ meštianskej školy) prvý predstúpil Jozef Bagin z Ilavy a za ním ďalší študenti z XI. A triedy:

Ferdinand Bušík z Ladiec, Pavol Mišovec z Dulova, Jozef Genzor z Ilavy, Jozef Prekop z Tuchyne, Jaroslav Packa z Ilavy, Milan Jakubík z Dubnice, Elena Poláková z Valaskej Belej, Mária Kotláriková z Ilavy, Antónia Šupáková z Ilavy, Darina Hulcová z Ladiec, Anna Hulcová z Ladiec, Šarlotta Tatrmužová z Valaskej Belej, Ľudmila Fajtová z Tuchyne, Emília Kňažková z Ilavy, Viera Vargová z Červeného Kameňa, Zdenek Kalla z Ilavy, Mikuláš Čurik z Hornej Poruby, Ľudovít Štefanec z Kameničian, Emil Poláček z Pruského –Dužav, Anton Vrábel z Ladiec, Vojtech Kováč z Ilavy, Ivan Kubášek z Ladiec

Z XI.B úspešne maturovali títo

Pokračovanie na str. 10

Dokončenie zo str. 9

študenti:

Sylvia Ambrová z Ilavy, Marcela Bohušová z Opatovej n/V, Eva Cymbálková z Dubnice n/V, Irena Dolinská z Ilavy, Jozef Gašpar z Červeného Kameňa, Alojz Hrubiško z Dubnice n/V, Ladislav Kamenár z Prejty, František Kopšo z Pruského, Ján Kostka z Dubnice n/V, Oľga Kuliačková zo Zliechova, Imrich Krupička z Košece, Zdena Martišová z Červeného Kameňa, Agnesa Mičudová z Pruského, Ferdinand Minárik z Ladiec, Jaroslav Novák z Ladiec, Elena Nýblová z Ilavy, Oľga Pagáčová z Dulova, Jozef Pavlík z Ilavy, Mária Petrúšková z Pruského, Štefan Píša zo Zliechova, Jozef Poruban z Prejty, Jozef Puna z Dubnice n/V, Emília Rebrová z Podvažia, Ivan Ružička z Pruského, Marianna Schieselová z Dubnice n/V, Pavol Spáčil z Košece, Jozef Ševčovič z Ilavy, Milan Vrtík z Klobušíc, Anton Zlatoš z Pruského.

A čas letí, letí ...

Po maturite sme sa rozišli za štúdiom a prácou, na vojenskú prezenčnú službu do rôznych miest a krajov republiky od Ašu až po Čiernu n/T. Mnohí ukončili vysokoškolské štúdiá a pracovali na zaujímavých pracoviskách v projekcii, v školách, priemysle, rozvíjajúcej sa jadrovej energetike, nemocniciach, výskume, akadémii, štátnej správe. Počas našich pravidelných päťročných stretnutí sme s hrdosťou bilancovali, ako sa nám darí, kde pracujeme a čo sme dosiahli. Spomínali sme na zážitky a perličky zo školského života, ako sme zveľaďovali okolie školy- natierali ploty, uskladňovali uhlie počas vyučovania do kotolne a ideologické diskusie s p. Pavlom Porubčanom (1908- 1987), školníkom a kuričom v jednej osobe. Spomínali sme na brigády na družstve, na prvé lásky, na lyžiarske výcvikové kurzy vo Vysokých Tatrách v Detskom raji i Červenom Kláštore v Pieninách, družbu so študentmi Obchodnej akadémie vo Vrútkach, na príhody pri nácviku krajskej spartakiády v roku 1955 v Žiline, na dobrodružstvo s proviantom Mikibasu na Spartakiáde v Prahe.

Dobová fotografia - škola na Hviezdoslavovej ulici

Nám roky pribúdali a naši profesori odchádzali do dôchodku. Dozvedeli sme sa , že naša škola sa v roku 1959 zmenila na dvanásťročnú strednú školu. V roku 1968 bolo zriadené (namiesto uvedených typov škôl) gymnázium, ktoré bolo v roku 1973 premiestnené do Dubnice nad Váhom. Ilava, ako malé mestečko na Považí, po 20 rokoch zostalo na určité obdobie bez strednej školy.

Pri stretnutiach je dobrá nálada doplnená piesňami, ktoré pre nás znamenali spomienky na prežité citové zážitky a časové príhody. Okrem slovenských piesní to boli predovšetkým Večernyj zvon… Studentočka zarja vostočnaja… Suliko… Po dikim stipiam zabajkalja…Goralu … Step da step krugom… aktuálne častušky študentského obdobia.

A čas letí, letí ...

Pred niekoľkými týždňami, 14. júna 2008, sa stretli Ing. Jozef Bagin, PhDr. Jozef Genzor, Ing. Jaroslav Packa, MUDr. Eva Reichrtová (Cymbálková), Ing. František Kopšo, Marianna Magdolenová (Schieselová) z Bratislavy, Anna Bukovčáková (Staňová), Ing. Šarlotta Hanicová (Tatrmužová) z Piešťan, Ing. Ferdinand Minárik z Deutschland, plk. Alojz Hrubiško z Brna,

Ing. Mária Foltánová (Petrúšková) z Partizánskeho, Ing. Jozef Prekop zo Žiliny, Ferdinand Bušík, Mária Schonerová (Kotláriková), Antónia Remšíková (Šupáková), Anna Gábelová (Hulcová), Viera Kopčanová (Vargová), Ladislav Kamenár, Ing. Imrich Krupička , Ing. Jaroslav Novák, Elena Horáková (Nýblová), Ing. Milan Vrtík, posledná žijúca pani profesorka Štefánia Kičinová v Ilave, aby si pripomenuli 55.výročie vzniku JSŠ v ILAVE a významné životné jubileum 70-tku niektorých spolužiakov, ktorí sa stali veteránmi ilavskej jedenásťročenky.

Pri tejto príležitosti sme si pripomenuli aj spolužiakov, ktorí z našich radov predčasne odišli: MUDr. Sylvia Dolníková (Ambrová), Irena Golejová (Dolinská), Ing. Jozef Gašpar, Ing. Ján Kostka, Oľga Poliaková (Pagáčová), Elena Matlová (Poláková), Darina Kukuliašová (Hulcová), Milan Jakubík, Vojtech Kováč, Ing. Pavol Mišovec CSc., Anton Vrábel, Ing. Ivan Ružička, Anton Zlatoš.

Dobová fotografia - lyžiarsky výcvik z roku1956

Verím, že pred nami sú ďalšie roky, ktoré v zdraví prežijeme, ďalšie životné jubileá, ktoré si chceme v budúcom roku v lone mestečka na Považí pri našom ďalšom stretnutí pripomenúť a osláviť. **-agi-**

Dobová fotografia - natieranie plotov z roku 1955

Dobová fotografia

Vyštartoval „RAKETON“

26. júla 2008 sa na tenisových kurtoch SOKOL Ilava uskutočnil 1. ročník tenisového turnaja „Raketon“. Organizátorom bolo Mesto Ilava, Peter Mišík a jeho športoví spolupracovníci. Po týždni dažďov sa počasie umúdrilo a na turnaji vládlo pekné počasie. Zúčastnilo sa ho 12 hráčov a 4 hráčky. Muži hrali v troch skupinách, kde hral každý s každým a víťazi postúpili do finále, kde sa tiež hralo systémom každý sa každým. V skupine žien sa hralo tým istým systémom. Po napínavom finálovom zápase, v ktorom sa stretli Peter Mišík a Ján Nahodil (ČR), vyšiel víťazne domáci hráč Peter Mišík. Medzi ženami o víťazstvo bojovali Timea Matuščinová a Lucia Mišíková. Víťazkou sa stala Timea Matuščinová.

Súťažiaci vyjadrili spokojnosť s organizáciou a priebehom tohto turnaja. –abak-

Súper z Kuwaitu úspešnejší

Futbal: MFK Ilava - Fahaheel sport club Kuwait 0:2 (0:1)

Dňa 13.3.2008 si zmeralo sily mužstvo MFK Ilava so súperom z Kuwaitu. Domáci boli vyrovnaným súperom pre hostí, ale napriek tomu neuspeli a priateľský zápas týchto dvoch mužstiev skončil prehrou pre MFK Ilava 0:2.

Úspešný štart dorastencov

Ilava - Skalica 2:0

Dorastenci úspešne vstúpili do prvého kola jesennej časti súťažného ročníka 2008 - 2009, keď na domácej pôde vyhrali 2:0. Za domácich skórovali Lukáš Červený v 5. minúte a vzápätí na to Peter Letko v 10. minúte.

ZDRAVOTNÉ POISTENIE BLIŽŠIEK VÁM

apollo ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA

VIETE VŠETKO O VEREJNOM ZDRAVOTNOM POISTENÍ?
ako aj mnohé ďalšie otázky vám radi zodpovieme a poradíme vám.
V prípade vášho záujmu Vás na mieste prepoistime do našej poisťovne.

12., 19. a 26. augusta,
2., 9., 16., 23. a 30 septembra 2008
v čase od 15,00 do 17,00
V DOME KULTÚRY V ILAVE

POISTENCI APOLLO ZP MÔŽU VYUŽIŤ KLIENTSKY SERVIS
(požiadať o vydanie Európskeho preukazu zdravotného poistenia, informovať sa o nových produktoch, atď.)

www.apollo.sk Apollo. Partner pre vaše zdravie.

90 rokov organizovaného športu v Ilave - VII. časť

Stagnácia v ilavskom športe pretrvávala i v ďalších rokoch. Vo futbale sa to vystupňovalo do takej miery, že v krajskej súťaži dokonca ilavskí futbalisti nenastúpili na dve majstrovské futbalové stretnutia, a tak v roku 1954 bola Ilava preradená do okresnej súťaže. Na osoh futbalu v Ilave nebolo ani to, že svoje futbalové družstvá mali Reštaurácie a jedálne a taktiež Okresný národný výbor v Ilave, ktorého kapitánom a trénerom bol predseda Vendelín Kráľ. Zbytočne sa trieštili sily a chýbala vzájomná jednota medzi jednotlivými klubmi.

Táto neutešená situácia vyvrcholila v sezóne 1959 až 1960, kedy bola Ilava odhlásená z okresnej súťaže. Chýbali funkcionári, sponzori a taktiež futbalisti. Nastali čierne roky futbalu v Ilave.

Futbalové družstvo ilavských mužov z roku 1959.

V TJ Sokol Ilava nebola situácia na začiatku päťdesiatych rokov o nič lepšia. Obrat nastal, až keď 13. 10. 1952 bol za nového predsedu zvolený riaditeľ ilavskej školy Jozef Hrabkovský. Od Československého štátneho filmu boli opäť prevzaté objekty Sokolovne. Budova však chátrala a bola nutná generálna oprava. V roku 1953 bolo prevedené položenie drevených parkiet, výmena strešnej krytiny a taktiež bol zavedený vodovod. Koncom roka 1953 sa začala opäť budova využívať na cvičenie členstva. V roku 1954 sa opäť menil predseda. Novozvoleným predsedom TJ Sokol Ilava sa stal Batelka. Pod jeho vedením sa v Ilave 27. júna 1955 konal Deň telovýchovy a športu v Ilave.

Súťažilo sa hlavne v ľahkoatletických disciplínach a gymnastických cvičeniach a na programe bolo taktiež cvičenie prostných. Dňa športu sa zúčastnili cvičenci a súťažiaci z Ilavy a okolia. Sokol v Ilave začal opäť napredovať a už v roku 1955 bola jeho aktivita ocenená sumou 5 000 Kčs. Čestnú zástavu a finančnú odmenu boli poverení prevziať Hírešová a Václav Horák. Ďalšia zmena na vedúcej funkcii predsedu prichádza koncom roka 1955. Novým predsedom sa stal Viktor Wiedermann.

Rok 1955 sa niesol v prípravách na okresnú spartakiádu, ktorá sa konala v Dubnici nad Váhom, pretože tam bol väčší futbalový štadión. Ilavskí cvičenci sa na nej zúčastnili spolu s cvičencami Odborného poľnohospodárskeho učilišťa Pruské. Za vzorné nacvičenie spartakiádnej skladby bola vyplatená odmena 1 000 Kčs. V roku 1956 bol na čelo ilavského Sokola zvolený Václav Horák, ktorého v nasledujúcom roku vystriedal M. Strmenský. V tomto čase došlo v organizácii k rôznym previerkam, a tak počet členov Sokola klesol zo 150 na 90 členov.

Výrazný krok dopredu nastal v roku 1958, keď za predsedu Sokola zvolili Ing. Jozefa Dolinského.

Za jeho pôsobenia bola znova prevedená údržba a oprava Sokolovne v celkových nákladoch 224 000 Kčs. Tak sa v Sokolovni

Nácvik skladby žien na okresnú spartakiádu.

udomácnili ďalšie športy- basketbal, stolný tenis, volejbal a vzpieračský oddiel. Basketbalisti sa prebojovali až do krajskej súťaže, kde však hrali iba rok, a potom oddiel zanikol. Viac úspechov a dlhšie trvanie mal stolnotenisový oddiel. Už v roku 1950 sa prihlásil do okresnej súťaže, kde sa umiestnil na druhom mieste. Majstrom okresu sa stal M. Strmenský. V roku 1956 sa Trnková s Gregorovou vo štvorhre stali majsterkami okresu i kraja. V dvojhre bola Trnková prvá a Gregorová tretia. Rok 1958 bol najúspešnejší. Oddiel skončil na druhom mieste v krajskom majstrovstve. Volejbal sa zo začiatku hral iba príležitostne. Až v roku 1954 sa podarilo zostaviť družstvo schopné hrať dlhodobú súťaž. V sezóne 1955 – 1956 sa družstvo volejbalistov prebojovalo pod vedením J. Chovanca do krajskej súťaže, kde obsadilo pekné druhé miesto. Už rok po odchode niekoľkých hráčov sa volejbalový oddiel rozpadol. Vzpieračský oddiel založil Dominik Filip po príchode zo základnej vojenskej služby v úzkej spolupráci s Ing. Jozefom Dolinským. Začalo sa v skromných podmienkach. Na tréning slúžila železná tyč, na ktorej boli dubové závažia. Normálnu vzpieračskú činku dostali ilavskí vzpierači ako dar od UV ČSZTV vzpierania ako odmenu, že sa prihlásili do krajskej súťaže. Medzi najúspešnejších vzpieračov patrili Hrubiško a Tlaskal. Druhý menovaný sa stal držiteľom slovenského dorasteneckého rekordu v súpažnom trhu. V roku 1959 utrpela TJ Sokol Ilava ťažkú stratu, keď náhle zomrel dlhoročný cvičiteľ a človek oddaný myšlienke Sokola Ing. František Smrček.

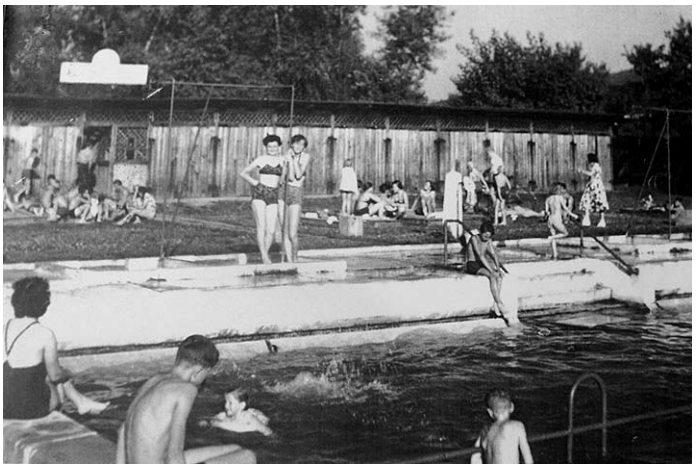
V letných mesiacoch sa veľkej obľube tešilo kúpalisko TJ Sokol Ilava.

ILAVSKÝ MESAČNÍK

Kultúrno-spoločenské noviny obyvateľov mesta Ilava. Vydáva Mestský úrad Ilava. Adresa redakcie: Dom kultúry Ilava, Ul. Farská. Tel.: 042 44 555 70-2. E-mail: skvaro@ilava.sk, riecka@ilava.sk, tomasova@ilava.sk. Redakčná rada: KK pri MZ Ilava v zložení: Viola Bakošová - predseda, členovia: Anna Riecka, Mgr. Ružena Hromádková, Mgr. Božena Sláviková, Peter Martinisko, Boris Novák. Korektúra: Mgr. Magdaléna Kobzová. Tlač: ASSA, spol. s r.o. Púchov. Číslo povolenia: SK OMT - 16. Rozširuje DK Ilava. Náklad: 1 000 ks. Uverejnené príspevky sa nemusia zhodovať so stanoviskom redakcie. Vyhradzujeme si právo na výber, krátenie a redakčnú úpravu príspevkov.